

Daar is geen veroordeling vir diegene wat in Christus is nie

Die 'evangelie' is strydig met die 'wet', net soos 'nuutheid van die gees' die 'ouderdom van die brief', of 'geloofsverkondiging' teenstrydig is met die 'werke van die wet' of 'gees'. in teenstelling met die 'vlees'.

Daar is geen veroordeling vir diegene wat in Christus is nie

“Daarom is daar nou geen veroordeling vir diegene in Christus Jesus wat nie na die vlees wandel nie, maar na die Gees.”

(Romeine 8: 1).

Inleiding

Voordat u met die ontleding van hoofstuk 8, van die brief na die Romeine, voortgaan, vergelyk hierdie twee verse:

“Maar nou is ons vry van die wet, want ons sterf aan dit waarin ons vasgehou is, om te dien in 'n nuwe gees, nie op die ouderdom van die brief nie” (Romeine 7: 6);

“Ek dank God deur Jesus Christus, onse here. Daarom dien ek self, deur begrip, die wet van God, maar met die vlees die wet van die sonde” (Romeine 7:25).

Wat is die rede vir die apostel Paulus Om God Te dank deur Christus Jesus? Hy was vry van die wet (nou is ons vry van die

wet) sedert hy gesterf het vir wat weerhou is, die wet.

Wat is die doel van die apostel Paulus om te sterf weens dit wat weerhou is? Die antwoord is duidelik: Om God te dien in 'n nuwe gees (evangelie), wat onmoontlik was deur die ou tyd van die letter (wet).

Die apostel Paulus het kategorieë gestel dat Christene nou vry was van die wet, omdat hulle daarvoor gesterf het, en kom tot die gevolgtrekking dat die vryheid wat verkry is as gevolg van die dood tot die wet slegs een doel het: om God in 'n nuwe gees te dien, aangesien dat dit deur die wet van Moses onmoontlik was om God te dien (Romeine 8.7).

Die twee verse bied teenpunte aan: 'nuwigheid van gees' staan teen 'ouderdom van die letter' teen, net soos 'begrip' teen 'vlees'. Die opposisie 'evangelie' teenoor 'wet' is duidelik, maar die opposisie 'verstaan' teenoor 'vlees' is baie subtiel, wat lei tot die verkeerde lees van die Pauliniese voorstel.

Die Griekse term vertaalde 'begrip' is νοῦς [1] (nous), waarskynlik afgelei van die wortel van die werkwoord γινώσκω (ginosko). In die vasstelling van die kontrapunt 'begrip' teenoor 'vlees', is ons verplig om na te dink wat later deur die apostel Paulus gesê is, dat die Jode God gedien het sonder begrip (Romeine 10.2), omdat die wet, die psalms en die profete besliste:

“Want hulle het geen raad nie, en daar is geen verstand in hulle nie.” (Deuteronomium 32:28);

“Daarom sal my volk as gevangenes weggevoer word weens gebrek aan begrip; en hulle edeles sal honger hê, en hulle menigte sal dors hê” (Jesaja 5:13);

“God het uit die hemel neergesien op die mensekinders om te sien of daar iemand was wat verstand het en na God gesoek het. Hulle het almal afgewyk en saam vuil geword. Niemand doen goed nie, ook nie een nie. Weet die wat onreg doen,

nie wat my volk eet asof hulle brood eet nie? Hulle het God nie aangeroep nie. ” (Psalm 53: 2-4);

“Die vrees van die HERE is die begin van die wysheid; Almal wat sy geboorte doen, het ‘n goeie begrip; sy lof is tot in ewigheid” (Psalm 111: 10).

Die apostel Paulus bedank God in vers 25 omdat hy vir die wet gesterf het en nou vry was. Wat beteken dit Om Te dien in ‘nuwigheid in die gees’?

Vryheid Om die wil (wet [2]) van God met begrip te dien, aangesien slegs die wet van sonde by die vlees kan dien.

“Want dit is die verbond wat Ek ná die dae met die huis van Israel sal sluit, spreek die Here; Ek sal my wette begryp en dit in sy hart skrywe; En Ek sal vir hulle ‘n God wees, en hulle sal vir My ‘n volk wees ” (Hebreërs 8:10).

In beide verse gebruik die apostel, Paulus die werkwoord “om te dien” en onderdruk dieselfde werkwoord in die slotgedeelte van die vers:

“... dat ons kan dien in die nuutheid van die gees en nie op die ouderdom van die brief nie (dien)” (Romeine 7: 6);

“... met begrip dien ek die wet van God, maar met die vlees (ek dien) die wet van die sonde” (Romeine 7:25).

Deur middel van hierdie ontleding is dit maklik om te diagnoseer dat daar, weens verkeerde leeswerk, dit wil sê, sonder die moontlike gebruik van sekere literêre bronne, soos stylfigure, talle misverstande ontstaan.

‘n Duidelike voorbeeld van geskrewe bronne word gevind in die verse wat ons pas vergelyk het, waar ons een van die taalfigure (Brasilië) of stylfigure / retoriese figure (Portugal) het.

“Figuur van Taal is literêre strategieë wat die skrywer in

die teks kan toepas om 'n vasgestelde effek op interpretasie te bewerkstellig. Dit is Meer gelokaliseerde vorme van uitdrukking in vergelyking met taalfunksies, wat globale kenmerke van die teks is. Dit Kan verband hou met semantiese, fonologiese of sintaktiese aspekte van die betrokke woorde. " Wikipedia.

Watter bron het die apostel Paulus in bogenoemde verse gebruik? Dit gebruik 'n stylfiguur wat 'n ellips genoem word, en dit is:

"Ellips is 'n onderdrukking van 'n maklik verstaanbare woord. Dit is die opsetlike weglating van 'n term wat maklik identifiseerbaar is deur die konteks of grammatikale elemente wat in die sin voorkom. Hierdie weglating maak die teks bondig en elegant. " Wikipedia.

As u nie die elementêre beginsels van teksinterpretasie in ag neem nie, verdraai dit die idee wat die skrywer wil oordra, wat leerstellige foute veroorsaak.

As u elemente wat van toepassing is op semantiek, nie oorweeg nie, is dit skadelik; dan sou u sê dat u elemente wat verband hou met retoriek (die kuns van goeie spraak) verwaarloos, aangesien die apostel Paulus 'n man van die destydse kultuur was.

Analiseer die uiteensetting van die apostel Paulus, is dit duidelik dat hy poog om sy gespreksgenoot deur sy eie redenering te laat oortuig dat die sender korrek is.

Retoriek as 'n uiteensettingstegniek is nie bedoel om te onderskei wat waar of reg is nie, maar eerder om die ontvanger van die boodskap tot die gevolgtrekking te bring dat die idee wat impliseer in die diskoers verteenwoordig wat waar of reg is.

Hierby is verskillende probleme wat verband hou met die verstaan □□ van die vertalers by die werp van die gewyde

tekste, aangesien die oorgeskrewe Bybelse tekste van die oorspronklike geen leestekens gehad het nie, reëls wat laat ingestel is.

Alhoewel ons die Bybelse tekste met behulp van die hoofstukke en versverwysings analiseer, moet ons nie vergeet dat hierdie indelings nie deur die skrywers van die Bybel gemaak is nie.

Hierdie afdelings is duisende jare Na die skryf van die oorspronklike boeke bekendgestel Om die ligging van gedeeltes Te vergemaklik en moet daarom nie in Ag geneem word by die lees en interpretasie van die teks nie.

Die verdeling van die Bybel in hoofstukke is in 1227 deur die Paryse universiteitsprofessor Stephen Langton bekendgestel. Die verdeling van die Bybel in verse is in 1551 deur die Paryse drukker Robert Stephanus bekendgestel. (Afdelings was bedoel om konsultasie en Bybelse aanhalings te vergemaklik.)

Geen skuldigbevinding nie

“Daarom is daar nou geen veroordeling vir die wat in Christus Jesus is nie, wat nie Na die vlees wandel nie, maar Na die Gees.” (Romeine 8: 1).

Hierdie vers ondersteun die argumente wat die apostel Paulus in die vorige hoofstukke aangebied het. Ons Kan die struktuur van die brief wat aan Christene in Rome gerig is, verstaan.

Hierdie vers stel 'n gevolgtrekking deur die afsluiting 'dus', gebaseer op wat die apostel Paulus vroeër uitgespreek het.

“Derhalwe – afdoende voegwoord gelykstaande aan daarom, gevolglik, gevolglik”.

“Die gebruik van die voegwoord 'daarom' moet 'n gevolgtrekking bring op grond van wat voorheen gesê is – gebed of

voorafgaande teks – dus is dit ‘n fout om ‘n periode, ingryping of reaksie met hierdie voegwoord te begin.”

Om die struktuur van die brief te verstaan, is dit nodig om op die bywoord van die tyd (nou), wat die apostel van die heidene ingestel het, kort na die afsluitende voegwoord, ‘daarom’: **‘Daarom’ te stel** (Romeine 8: 1).

Die apostel Paulus het getoon dat alle mense onder sonde was. (Romeine 3: 1-20) en beskryf die geregtigheid van God wat deur die evangelie (geloof) gegee is aan almal wat glo (sonder onderskeid), en die bywoord van die tyd ‘nou’ gebruik het. **‘Maar nou het die geregtigheid van God gemanifesteer sonder die wet ...’** (Romeine 3:21).

Die apostel van die heidene demonstreer aan sy lesers dat die genade van God openbaar is vir almal wat glo sonder enige onderskeid, en wys deur die bywoord van die tyd ‘nou’ daarop dat God se geregtigheid effektief is in die huidige tyd.

Die gelowige is nou, in die teenwoordige tyd.

Dit is ‘n voorwaarde vir diegene wat in Christus geglo het, nie ‘n geskenk wat eers in die toekoms gegee moet word nie (Romeine 3:26).

Waarom word die geregtigheid van God in die nou en sonder uitsondering aan almal gegee?

Eerstens, omdat almal gesondig het en hulle nie gebly het aan die heerlikheid van God nie (Romeine 3:23).

Let op dat Paulus eers die genade van God aanbied (Romeine 3:21), en verwys dan na die toestand van die mensdom sonder Christus (Romeine 3:23).

Op grond van die inligting wat gegee word in verse 21-27 van hoofstuk 3 van die brief aan die Romeine, kom die apostel Paulus tot die gevolgtrekking dat alle mense geregverdig word deur die evangelie van Christus.

“Daarom kom ons tot die gevolgtrekking dat ‘n man geregverdig word deur die geloof sonder die daede van die wet.” (Romeine 3:28).

Die gevolgtrekking wat die apostel Paulus maak in vers 2 van hoofstuk 3, laat hom die persoon van Abraham aanbied as ‘n voorbeeld van ‘n heiden wat bereik is deur die genade van God deur die geloof lank voordat die wet gegee is (Romeine 4.10).

Nadat hy Abraham aangebied het as ‘n deeglike bewys dat die genade van God ook die heidene bereik, gaan die apostel Paulus verder aan dat die wet nie die oorsaak was van die saligheid wat sy vader Abraham bereik het nie, maar die belofte (Romeine 4:13).

Nadat hy getoon het dat die besnydenis en die wet nie die oorsake van regverdiging by God is nie, stel die apostel Paulus ‘n nuwe gevolgtrekking, wat die argument in hoofstuk 3, vers 21, opneem: ‘Daarom is ons vrede, omdat ons geregverdig word deur die geloof. By God deur onse Here Jesus Christus” (Romeine 5.1).

Die apostel Paulus het reeds aangekondig dat die geregtigheid van God sonder die wet geopenbaar is, volgens die getuienis van die wet en die profete (Romeine 3:21, en kom tot die gevolgtrekking dat die regverdigmaking deur die geloof vrede met God vestig).

Nadat hy getoon het dat Christene vrede met God bewerkstellig, vandat hy deur die dood van sy Seun met God versoen is (Romeine 5:10), wys die apostel Paulus verder hoe die mensdom se bestemming van die heerlikheid van God plaasgevind het (Romeine 5:12). -20); verduidelik dat dit onmoontlik is vir die wat dood is Om Te sondig om in sonde te leef (Romeine 6: 2); dat Christene bevry is van die wet (Romeine 7: 7); dit bied die aard van die wet aan (Romeine 7:12) en die onmoontlikheid van die vleeslike mens (Romeine 7:14).

Die gedeelte uit die brief van Paulus aan die Romeine tussen

hoofstuk ses en sewe toon aan hoe regverdiging deur die geloof gegee word, wat lei tot die volgende gevolgtrekking: ons het vrede met God (Romeine 5.1), omdat ons deur sy genade geregverdig is (Romeine 3:24).), en nou is daar geen veroordeling vir diegene wat Na God wandel nie (Romeine 8: 1).

Verlossing in Christus is vir die 'nou' (huidige tyd) en nie vir die toekoms nie. Vandag is die dag van verlossing. Vandag is die aanvaarbaarste dag (2 Korintiërs 6: 2). Die mens word vandag (hede) gered van die veroordeling wat in Eden (verlede) gegee is, en is vandag ook nou geregverdig.

Die apostel Paulus benadruk dat daar GEEN veroordeling is vir diegene wat in Christus Jesus is nie.

Waarom het hy geskryf dat daar geen veroordeling was nie.

Sou dit nie korrek wees nie: is daar geen veroordeling vir diegene wat in Christus Jesus is nie.

As die apostel van die heidene sê dat daar geen veroordeling is nie, is dit omdat Meer as een veroordeling moontlik was.

Hoeveel skuldigbevindings is daar?

Die Bybel bied ons twee veroordelings:

a) Die veroordeling in Adam wat in Eden (in die verlede) plaasgevind het, waar alle mense sondaars geword het, van God vervreem (dood) (Romeine 5:18);

b) Die veroordeling wat in die Groot Wit Troonhof (toekoms) gegee sal word rakende die werke (Openbaring 20:12).

Toe die apostel Paulus sê: daar is geen veroordeling vir diegene wat in Christus is nie, het hy verwys na die skeiding van die mens en die heerlijkheid van God, sonder om die gevolge van die verwerplike werke van die mensdom sonder Christus te verwaarloos.

Almal wat in Christus is, behalwe dat hulle vry is van die veroordeling tot die dood weens die oortreding van Adam, sal nie voor die Groot Hof van die Wit Troon verskyn nie, maar sal voor die Hof van Christus verskyn om beloon te word, waar daar geen veroordeling is nie (Romeine 14:10; 2 Korintiërs 5:10).

Met inagneming van wat die apostel Paulus aangekondig het: 'Daarom is daar nou geen veroordeling nie ...' (Romeine 8: 1), is dit duidelik dat die nuwe man in Christus geseënd is.

'So verklaar Dawid ook geseënd die man aan wie God geregtigheid toedig sonder werke, en sê:' (Romeine 4 en 8).

Diegene wat in Christus glo is hulle sondes vergewe, hulle sondes bedek, dit wil sê God bring hulle nie sonde toe nie. Nou, indien wel, hoe Kan die Christen dan steeds 'n "ongelukkige", "verdoemende" man wees?

As daar geen veroordeling is vir diegene wat in Christus is nie, is dit onwaarskynlik dat die apostel Paulus die verdomde man wat ek is, oor sy nuwe toestand in Christus gemaak het, maar oor sy ou toestand.

Nuwe skepsel

Aangesien daar geen veroordeling is vir diegene wat in Christus Jesus is nie.

Wat moet in Christus wees?

Hoe Om in Christus Te wees?

Wat is die werklikheid van diegene wat in Christus is?

Met die skrywe aan die Christene in Korinte het die apostel Paulus die volgende stelling gemaak:

"As iemand dan in Christus is, dan is hy 'n nuwe skepsel;

ou dinge het verbygegaan; kyk, alles het nuut geword” (2 Korintiërs 5:17).

Nuwe wese – per definisie is wie in Christus ‘n nuwe wese;

Nuwe geboorte – dit is slegs moontlik Om in Christus diegene te wees wat wedergebore is deur die onverganklike saad, wat die woord van God is;

werklikheid – ou dinge het verbygegaan en alles het nuut geword.

As ons lees, is daar geen veroordeling vir diegene wat in Christus Jesus is nie, dit impliseer nie die veroordeling van die nuwe wese wat volgens die woord van die waarheid verwek is, om ‘n nuwe bestaan □□en werklikheid te leef nie: alles nuut!

Vergelyk:

“As iemand dus in Christus is, is hy ‘n nuwe skepsel; ou dinge het verbygegaan; kyk, alle dinge het nuut geword” (2 Korintiërs 5:17);

“Daarom is daar nou geen veroordeling vir die mense in Christus Jesus wat nie na die vlees wandel nie, maar na die Gees” (Romeine 8: 1).

Op grond van hierdie twee verse word daar tot die gevolgtrekking gekom dat ‘om ‘n nuwe skepsel’ te wees ‘is om in Christus te wees’, en omgekeerd. Vir diegene wat in Christus is, is daar geen veroordeling nie. Vir die nuwe wese (iemand wat in Christus is) is daar geen veroordeling nie.

Deel b van die twee verse Handel oor dieselfde onderwerp. Die ‘ou dinge’ wat verby gaan, verwys Na ‘na die vlees wandel’, net soos ‘volgens die gees wandel’ verwys na ‘alles wat nuut geword het’.

Vlees versus Gees

Om voort te gaan met die uiteensetting, is dit eerstens nodig om te definieer wat 'vlees' is en wat 'gees' in hierdie konteks is, vir 'n goeie lees en 'n seker begrip van die Romeine hoofstuk 8 hang van hierdie definisie af.

Die eerste keer dat die apostel Paulus die term vlees gebruik, was in verhouding met Jesus, om aan te toon dat Hy die beloofde saad van God vir Dawid is (2 Samuel 7:14), die Woord het vlees gemaak (Johannes 1:14).

“Oor sy Seun wat uit die nageslag van Dawid na die vlees gebore is,” (Romeine 1: 3).

Die Griekse term ‘σάρκα’ (sarx), vertaal as ‘vlees’, is gebruik om aan te toon dat Jesus Christus uit die geslag van Dawid kom, deur die bloedbinding wat uit die maagd Maria gekom het.

Dieselfde term word in hoofstuk 2 gebruik:

“Want dit is nie 'n Jood na buite nie, en ook nie die besnydenis na buite in die vlees nie. ’ (Romeine 2:28).

In hierdie vers gebruik die apostel die term Om te verwys na die besnydenismerk wat die Jode dra as gevolg van die teken wat God aan Abraham gegee het (Genesis 17: 10-13).

“En die onbesnede man, wie se vlees van die voorhuid nie besny is nie, dié siel sal uit sy volk uitgeroei word; Hy het my verbond verbreek.’ (Genesis 14:14).

Verder verwys die apostel Paulus na die mensdom deur die term ‘vlees’:

“Daarom sal geen vlees voor hom geregverdig word uit die werke van die wet nie; want deur die wet is die kennis van die sonde.” (Romeine 3:20).

Nadat hy die Psalms en die profete aangehaal het (Romeine 3: 10-18), beklemtoon die apostel Paulus dat 'geen' vlees geregverdig word deur die werke van die wet, dit wil sê deur die werke van die wet, en dit kan nie Jode of Grieke wees nie. Geregverdig.

Die volgende vlees word gebruik met betrekking tot vader Abraham:

'Wat moet ons dan sê, nadat ons ons vader Abraham na die vlees bereik het?' (Romeine 4.1).

Die term word in die sin van nasate gebruik, want volgens die vlees is Abraham die vader van die Jode (Johannes 8:37).

Die apostel van die heidene bewys dat Abraham niks volgens die wet bereik het nie, want as dit nie was vir die belofte dat hy die erfgenaam van die wêreld sou wees nie, toe hy die seël van die geregtigheid van die geloof in onbesnedenheid ontvang het, sou hy nie die vader van almal wees nie. Wat glo (Romeine 4: 10-13).

As dit nie vir die woord van God wat aan Abraham vryelik gegee is nie, sou hy soos ander mense wees. Maar deur die woord van geloof het Abraham geglo; sy geloof in die woord van God is die oorsaak van regverdiging.

"Toe haal hy hom Na buite en sê: Kyk nou Na die hemel en tel die sterre as u dit Kan tel. En hy antwoord hom: So sal u nageslag wees. En hy het die HERE geglo en dit tot geregtigheid gereken" (Genesis 15: 5-6).

Die konnotasie van die term 'vlees' is Meer ingewikkeld in hoofstuk 6:

"Ek praat soos 'n man vanweë die swakheid van u vlees; want terwyl u u lede voorgehou het om vuilheid en goddeloosheid te dien, moet u lede dan nou dien om geregtigheid te dien vir heiligmaking " (Romeine 6:19).

Die apostel roep die instituut vir slawerny aan om die toestand van die mens onder sonde en geregtigheid te demonstreer, en beklemtoon dan die behoefte aan beredenering: ek praat as 'n man vanweë die broosheid van die vlees van die gespreksgenote.

Textus Receptus “*ἄνθρωπινον λέγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων* ” Menslik gesproke van die siekte van u vlees”,
Scrivener's Textus Receptus (1894)

'in menslike terme praat ek as gevolg van die swakheid [3] van u vlees 'Inter-lineêre Grieks-Portugees, Nuwe Testament, SBB.

Die besittlike voornaamwoord ὑμῶν is in die geslagsregister, en kom in die tweede persoon meervoud Om die broosheid van die vlees van die gespreksgenote te demonstreer.

Verwys die apostel Na die liggaam wat uit organiese materiaal bestaan.

Na menslike begeertes en hunkering?

Vrae soos morele etiek en karakter?

Nee! Die apostel het benadruk hoe broos die menslike argument gebaseer op die afstamming van die vlees van Abraham.

Die argument wat die apostel Paulus gemaak het, was dat Jode dit voordoen as hulle deur die evangelie gekonfronteer word:

“Hulle antwoord hom: Ons is die nageslag van Abraham, en ons dien nooit iemand nie; hoe Kan jy sê: Julle sal vrygemaak word?’ (Johannes 8:33), of:

‘Hulle antwoord en sê vir Hom: Ons vader is Abraham. ‘ (Johannes 8:39).

Die broosheid in kommentaar sê van diegene wat hul vlees tot redding gebring het, dit wil sê hul krag:

“So sê die HERE: Vervloek is die man wat op die mens

vertrou en sy arm vlees maak en sy hart van die HERE afwyk!" (Jeremia 17: 5).

In hierdie sin het die begrip 'vlees' die essensie van die Joodse leerstelling getoon; die verkeerde lees van Pauliniese uiteensettings, verbonde aan Griekse filosofiese denke, het tot Docetisme aanleiding gegee.

Huidige doketisme van kettergedagtes waar die liggaam van Jesus Christus slegs 'n illusie was en sy kruisiging slegs sigbaar sou gewees het, aangesien hulle begryp het dat organiese materiaal wesenlik beskadig is.

Doketisme is afgelei van 'n sekere Gnostiese stroom wat glo dat die materiële wêreld boos en korrup is, en in 'n poging om die Skrif met die Griekse filosofie te versoen, het hulle beweerd dat Jesus 'n menslike voorkoms was, maar nie vlees of bloed gehad het nie.

"Want baie verleiers het in die wêreld gekom wat nie bely dat Jesus Christus in die vlees gekom het nie. Dit is die misleier en die antichris. ' (2 Johannes 1.7).

Die volgende gebruik van die begrip 'vlees' word in hoofstuk 7 gevind:

Want toe ons in die vlees was, het die hartstogte van die sondes wat volgens die wet is, in ons lede gedoen Om vrugte Na die dood te dra. '

In hierdie vers gebruik die apostel Paulus die term 'vlees' Om Joodse leerstellings te noem, en toon aan dat hy en sy gespreksgenote in die verlede in die vlees was. Verder benadruk die apostel Paulus kategorieë dat Christene nie Meer in die vlees was nie, maar in die gees:

'Maar u is nie in die vlees nie, maar in die Gees as die Gees van God in u woon. Maar as iemand nie die Gees van Christus het nie, dan is hy nie syne nie. ' (Romeine 8.9).

Die apostel van die heidene het die klem gelê op die bekeerde Christene onder die Jode, in teenstelling met die Christene in die streke van Galasië wat onder die heidene geword het:

‘Ek wou dit net van u weet: het u die Gees ontvang deur die werke van die wet of deur die prediking van die geloof? Is u so dwaas dat u met die Gees begin met die vlees?’ (Galasiërs 3: 2-3).

Terwyl die Christene van Galasië volgens die evangelie (gees) begin het om God te dien, het hulle nou, weens ‘n fassinatie (Galasiërs 3.1), na die leerstelling gekom. Die Christen dien God in ‘n nuwe gedagtes, nie deur die ouderdom van die brief (Romeine 7: 7).

Die ‘evangelie’ is strydig met die ‘wet’, net soos ‘nuutheid van die gees’ die ‘ouderdom van die brief’, of ‘geloofsverkondiging’ teenstrydig is met die ‘werke van die wet’ of ‘gees’. in teenstelling met die ‘vlees’.

Terug te keer na vers 1 van hoofstuk 8 van die brief aan die Romeine, is dit seker dat die wat in Christus is, nuwe wesens is wat vry is van veroordeling, want hulle wandel nie volgens die voorskrifte van die wet nie, maar volgens die waarheid van die evangelie (gees). .

Die Griekse woord πνεῦμα (pneuma), vertaal deur gees, verwys in hierdie konteks na die evangelie van Christus.

As gevolg van hierdie waarheid het die apostel Paulus verklaar dat hy predikant was van ‘n Nuwe Testament, dit wil sê van die gees.

“Wie het ons ook in staat gestel om predikante te wees van ‘n nuwe testament, nie van die brief nie, maar van die gees; want die brief maak dood en die gees gee lewe.” (2 Korintiërs 3: 6).

Bogenoemde vers blyk uit die opposisie ‘gees’ en ‘brief’, en

bied die gees aan as die Nuwe Testament, en die wet as die letter, omdat dit in klip gesit is (2 Korintiërs 3: 7).

Die wet word aangebied as die bediening van die dood, wat die evangelie, wat die bediening van die gees is, teëstaan □□(2 Korintiërs 3: 7-8).

Vandaar dat die opposisie 'gees' en 'brief' vir die evangelie vinniger word terwyl die wet doodmaak.

[1] *"3563 bus waarskynlik van die oorsprong van 1097; TDNT – 4: 951.636; nm 1) verstand, met inbegrip van ook die waarnemings- en begripsfasiliteite, asook die vermoë om te voel, te beoordeel, te bepaal 1a) geestelike fakulteite, begrip 1b) rede in die engste sin, soos die vermoë tot geestelike waarheid, die hoër kragte van die siel, die vermoë om goddelike dinge waar te neem, goedheid te erken en kwaad te haat. 1c) die mag om nugter, rustig en onpartydig te oordink en te oordeel 2) 'n bepaalde manier van dink en oordeel, dit wil sê, gedagtes, gevoelens, doeleindes, begeertes. Synonieme sien inskrywing 5917"* Strong Bible Dictionary.

[2] *"3551 voorbeelde van die primêre woord nemo (pakkie, veral voedsel of weiding vir diere); TDNT – 4: 1022, 646; n m 1) Enigiets wat vasgestel is, alles ontvang deur die gebruik, gewoonte, wet, opdrag 1a) van enige wet 1a1) 'n wet of reël wat 'n staat voortbring wat deur God goedgekeur is 1a1a) deur Na te gaan wat deur God goedgekeur is 1a2) 'n voorskrif of bevel 1a3) die reël van optrede wat met rede voorgeskryf word 1b) van die Mosaïese wet, en volgens die konteks die volume van die wet of die inhoud daarvan verwys 1c) die Christelike godsdiens: die wet wat geloof vereis, die morele opdrag gegee deur Christus, veral. Die gebod oor liefde 1d) die naam van die belangrikste deel (die Pentateug) word gebruik vir die volledige versameling van die OT-heilige boeke."* Strong Bible Dictionary.

[3] “769 ἀσθ ἐν εἰα *asthenia* van 772; TDNT – 1: 490,83; n f 1) gebrek aan krag, swakheid, swakheid 1a) van die liggaam af 1a1) sy natuurlike swakheid en broosheid 1a2) gesondheid, swakheid of siekte 1b) siel 1b1) gebrek aan krag en kapasiteit wat benodig word 1b1a) iets verstaan 1b1b) doen wonderlike dinge 1b1c) onderdruk korrupte begeertes 1b1d) verdrukking en bekommernisse verduur” Strong Bible Dictionary.